

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616010006
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5616010006.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 12. marca 2019 prejednal odvolanie podané obžalovaným N. O., nar. X.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/2/2016 z 20.6.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/2/2016 z 20.6.2018 vo výroku o náhrade spôsobenej škody.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenených výrokoch o uznanej vine a uloženom treste odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/2/2016 z 20.6.2018, podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného V. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. B. XXX, okres Y. W., s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/2/2016 z 20.6.2018 bol obžalovaný N. O. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 1.1.2012 približne o 02.00 hod. v rekreačnom stredisku Liptovia Resort v obci Liptovská Porúbka, okres Liptovský Mikuláš, počas silvestrovskej zábavy spoločne s G. K., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, Z., napadol V. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. B. XXX, okres Y. W., a to tak, že po tom, čo G. K. dotiahol V. W. pred objekt centrálnej chaty, ho N. O. opakovane kopal do celého tela, čím spôsobil V. W. pomliaždenie brušnej steny a podozrenie na pomliaždenie obličky vľavo s mikroskopickou prítomnosťou červených krviniek v moči, pričom v dôsledku tohto zranenia bol obvyklý spôsob života V. W. obmedzený podľa záverov znaleckého posudku od 1.1.2012 do 7.2.2012.

Za to mu súd podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému určil skúšobnú dobu na 2 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému V. W., nar. XX.X.XXXX, spoločne a nerozdielne s právoplatne odsúdeným G. K.,.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Gábora Száza. Odsudzujúci rozsudok okresného súdu označil za nezákonný. Úvodom opísal výrokové časti napadnutého rozsudku s tvrdením, že stíhaného trestného činu sa nedopustil. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že v inkriminovanom čase spáchal trestný čin. Okresný súd po vykonanom dokazovaní nedospel k správny skutkovým a právnym záverom vo vzťahu k jeho osobe. Podľa názoru obžalovaného súd nesprávne vyhodnotil svedecké výpovede poškodeného, jeho manželky, ako aj ďalších svedkov, ktorí svedčili v jeho neprospech. Poukázal najmä na rozpory vo výpovediach označených svedkov, a to v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. V ďalšej časti odôvodnenia podaného odvolania sa podrobne zaoberal skutkovými okolnosťami prípadu. Súdom označené tendenčné výpovede ďalších svedkov, a to G. K., Z. K., W. K., Ing. X. J., Ing. W. M. a JUDr. N. N., boli dôkazmi, ktoré bez akýchkoľvek pochybností svedčili o jeho nevine. V ďalšej časti spochybnil aj výrok súdu ohľadne uloženej povinnosti nahradiť spôsobenú škodu. Obžalovaný uviedol, že poškodený podal civilnú žalobu na súd a miera jeho zavinenia na strate zárobku poškodeného má byť preukázaná v tomto konaní. Zvýraznil aj tú skutočnosť, že pokiaľ sa v minulosti dopustil protiprávneho konania, k tomuto sa priznal a toto oľutoval. Spôsobenú škodu nahradil v celom rozsahu.

Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne po zrušení rozsudku rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby podľa § 285 písm. a) alebo § 285 písm. c) Tr. por.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa svojím podaním z 19.10.2018 vyjadril aj prokurátor okresnej prokuratúry. Prokurátor reagoval na argumenty obžalovaného so záverom, že napadnutý rozsudok okresného súdu označil ako zákonný. Okresný súd dostatočným spôsobom a presvedčivo odôvodnil záver o vine obžalovaného. Navrhol preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania a krajskému súdu navrhol, aby rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby podľa ustanovenia § 285 písm. a), resp. písm. c) Tr. por.

Prokurátor krajskej prokuratúry považoval napadnuté rozhodnutie okresného súdu za zákonné a dostatočne odôvodnené, a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Splnomocnenec poškodeného uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava odôvodnenia odvolania prokurátora a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o vine, uloženom treste a povinnosti na náhradu škody.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpovede zainteresovaných svedkov, listiny dôležité pre trestné konanie, ako i výsledky znaleckých dokazovaní. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Pokiaľ sa týka dôvodov podaného odvolania, je potrebné uviesť, že odvolací súd nezistil procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku. Obžalovaný bol zo spáchanej trestnej činnosti usvedčený najmä výpoveďou poškodeného, ako aj svedkov T. Z., E. W. a V. W.. V neposlednom rade krajský súd zvyrazňuje a obžalovanému dáva do pozornosti právoplatný rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/2/2016 z 22. februára 2016. Uvedeným rozsudkom bola schválená dohoda o vine a treste, uzavretá dňa 7. januára 2016 v konaní pod č. 2Pv 57/12/5505 na Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš medzi obvineným G. K. a prokurátorom Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš. G. K. sa v predmetnom konaní okrem iného po poučení, či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, priznal, že stíhaného trestného činu sa dopustil tak, ako to bolo uvedené v skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/2/2016 z 22. februára 2016. Skutok z predmetného rozsudku bol definovaný tak, že G. K. sa stíhaných trestných činov v inkriminovanom čase dopustil spoločne s N. O., nar. X.XX.XXXX. Z týchto dôvodov krajský súd prijal záver, že obžalovaný bol zo spáchania trestného činu okrem vyššie uvedených svedeckých výpovedí usvedčený aj spolupáchateľom G. K.. O protiprávnom konaní obžalovaného ďalej svedčili lekárske správy o prvotnom ošetrení poškodeného, ako aj výsledky znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva. Výpovede zainteresovaných svedkov, ktoré označil v podanom odvolaní obžalovaný a tieto mali svedčiť v jeho prospech, krajský súd vyhodnotil ako nedôveryhodné, pretože boli v rozpore s objektívne zistenými okolnosťami stíhaného trestného činu. Z vykonaného dokazovania mal krajský súd v súlade so závermi okresného súdu bezpochybné preukázané, že obžalovaný v inkriminovanom čase fyzicky napadol poškodeného, a to na mieste prístupnom verejnosti. Ohľadne skutkových zistení krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval za nadbytočné opakovane rozvádzať argumenty okresného súdu obsiahnuté v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd, ako súd odvolací, preto prijal záver, že obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania, ktoré bolo správne právne kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V zmysle citovaných ustanovení Trestného zákona krajský súd vyhodnotil uložený trest obžalovanému, a to najmä vzhľadom na jeho predchádzajúci život, za primeraný a zákonný. Okresný súd obžalovanému ukladal trest za prevažujúceho pomeru príťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. Príťažujúca okolnosť bola prvostupňovým súdom zistená v tom zmysle, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, pre ktoré mu bol uložený úhrnný trest (§ 37 písm. h/ Tr. zák.). Pri prevahe príťažujúcich okolností sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu, a teda súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere od jedného roka do troch rokov. Uložený trest odňatia slobody dostatočným spôsobom zabezpečí nápravu obžalovaného a tento spĺňa aj požiadavky individuálnej a generálnej prevencie trestu.

Odloženie výkonu trestu odňatia slobody zodpovedá ustanoveniu § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Skúšobná doba v trvaní 2 roky je primeraná a taktiež stanovená v súlade so znením ustanovenia § 50 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd sa v zmysle dôvodov podaného odvolania obžalovaného nestotožnil s výrokom prvostupňového rozsudku ohľadne uloženej povinnosti nahradiť poškodenému V. W. spoločne a nerozdielne škodu s právoplatne odsúdeným G. K.. Napadnutým rozsudkom okresného súdu bolo rozhodnuté len o vine obžalovaného N. O.. Spolupáchateľ G. K. bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/2/2016 z 22. februára 2016. Odvolací súd preto ustálil, že odsúdenému G. K. nemôže byť napadnutým rozsudkom (sp.zn. 3T/2/2016 z 20.6.2018) uložená povinnosť nahradiť poškodenému vzniknutú škodu. V zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. môže byť takáto povinnosť uložená len tomu obžalovanému, ktorý bol predmetným

rozsudkom uznaný vinným. Odsúdený G. K. bol na okresnom súde uznaný vinným v inom trestnom konaní, v ktorom prvostupňový súd rozhodol o tom, že podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. odsúdenému ukladá povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu vo výške 1 414,80 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Dôsledkom uvedeného právneho stavu nastala nezákonná situácia, v ktorej bola odsúdenému G. K. totožným súdom v trestnom konaní uložená duplicitná povinnosť nahradiť poškodenému škodu.

Za dodržania zásady, podľa ktorej len na základe podaného odvolania obžalovaného nemôže byť napadnutý rozsudok zmenený v jeho neprospech, krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol, že poškodený V. W. sa s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.